

ban. Bernini csoportja műesztétikusok között is már nagyon sok különféle interpretálás és megbeszélés tárgyát képezte. A profán kritikusok szinte megütköznek a nagy spanyol misztikának fájdalmasan gyönyörűséges extatikus arckifejezésén és *Bernini* barokk Szeráfját könnyen összetévesztik Ámorral, annál is inkább, mert nyilat tart kezében. Pedig a földi Szerelem és a szentek szívét megsebző Szeretet-szellem közt olyan a távolság, mint az északi sark és a déli sark között... talán valahol az Isten előtt az abszolút Igazságosság egyenlítője fölött összetalálkoznak, mert hiszen minden egészen őszinte emberi indulat Tőle veszi létezését, de ezt az érintkező pontot hét fátyollal takarja bölcsesége még azok előtt is, akik egyébként otthonosak az isteni dolgokban. *(Folytatjuk.)*

Kolossváryné Darányi Ella.

BISZTRAY KÁLMÁN:

LELKEM BEN MÉG ÉL

Mi őrzi még bennem a Gyermeket?

Arcom fáradt vonalai már nem szelídek,
bőröm durva, már a szél sem fújja ki.
Meglátja-e a gyermeket bennem valaki?
Szememben tört emlékek árnya,
hullott remények fakó szárnya,
szám vonalán keserű szavak
árulkodása.

Rossz csapások súlya alatt
sírásra, könnyre már nem fakadok.
Buzdításra, korholásra,
szép szóra, gúnyra nem hallgatok;
tudom, én már ilyen maradok:
jó is, rossz is, néha szelíd,
néha durva s mindig, mindig
szomorú.

De néha, titkon, remélem,
hogyan testem sötét szobájában,
vagy lelkem egy védett zúgában
egyszer majd édesen fölnevet
— mint régen — a száműzött Gyerek
s friss fényvel újra fölragyognak
szemeim, e bánattól szürkére
lehelt ablakok.